

Sygn. akt IV Ca 2061/15

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa Praga w Warszawie IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Beata Janiszewska

Sędziowie SO Mariusz Jabłoński (spr.)

SO Małgorzata Balcerak-Tkacz

Protokolant protokolant sądowy-stażysta Magdalena Wierzchowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 października 2016 r. w Warszawie sprawy

z wniosku S. S. (1)

z udziałem B. F., E. K. (1), A. W., J. S. (1), M. Z., J. S. (2), T. R., Z. F., D. B., J. B., M. U., A. C., M. K. (1), P. Ż., L. L., M. B., H. S., A. K. i J. F.

o zasiedzenie

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego w Wołominie

z dnia 27 maja 2015 r., sygn. akt I Ns 1250/13

postanawia:

1. oddalić apelację;
2. oddalić wniosek wnioskodawcy o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Mariusz Jabłoński Beata Janiszewska Małgorzata Balcerak-Tkacz

Sygn. akt IV Ca 2061/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 maja 2015 r. Sąd Rejonowy w Wołominie:

1. stwierdził, że uczestniczka postępowania T. R. córka Z. i K. nabyła własność nieruchomości położonej we wsi C., gm. D., obręb (...) C., stanowiącej działkę o nr ew. (...) o powierzchni 0,0162 ha objętej Aktem Własności Ziemi (...) przez zasiedzenie z dniem 27 stycznia 2015r.;
2. stwierdził, że uczestnicy postępowania J. F. córka J. i Z. i Z. F. syn W. i W. oraz M. K. (2) syn W. i B. nabyli własność nieruchomości położonej we wsi C., gm. D., obręb (...) C., stanowiącej działkę o nr ew. (...) o powierzchni 0,0137 ha w granicach określonych na mapie sporządzonej przez geodetę uprawnionego B. K. (1) przyjętej do ewidencji materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego Starosty (...) za nr (...), objętej Aktem Własności Ziemi (...)

przez zasiedzenie z dniem 1 stycznia 2009 r. w udziałach po 1\2 z tym, że udział 1\2 J. F. i Z. F. nabyli na zasadach małżeńskiej wspólności ustawowej;

3. stwierdził, że uczestnicy postępowania D. B. i J. B. nabyli własność nieruchomości położonej we wsi C., gm. D., obręb (...) C., stanowiącej działkę o nr ew. (...) o powierzchni 0,0137 ha w granicach określonych na mapie sporządzonej przez geodetę uprawnionego B. K. (1) przyjętej do ewidencji materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego Starosty (...) za nr (...), objętej Aktem Własności Ziemi (...) przez zasiedzenie z dniem 1 stycznia 2011 r. na zasadach małżeńskiej wspólności ustawowej;

4. stwierdził, że uczestnik postępowania A. C. nabył udział 6\7 w nieruchomości położonej we wsi C., gm. D., obręb (...) C., stanowiącej działkę o nr ew. (...) o powierzchni 0,0127 ha, o nr ew. (...) o powierzchni 0,0112 ha, o nr ew. (...) o powierzchni 0,0103 ha, o nr ew. (...) o powierzchni 0,0109 ha w granicach określonych na mapie sporządzonej przez geodetę uprawnionego B. K. (1) przyjętej do ewidencji materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego Starosty (...) za nr (...), objętej Aktem Własności Ziemi (...), przysługujący współwłaścicielom nieruchomości za wyjątkiem S. S. (1), przez zasiedzenie z dniem 26 sierpnia 2013 r.;

5. stwierdził, że uczestnik postępowania M. K. (1) nabyła udział 6\7 w nieruchomości położonej we wsi C., gm. D., obręb (...) C., stanowiącej działkę o nr ew. (...) o powierzchni 0,0136 ha, o nr ew. (...) o powierzchni 0,0121 ha, o nr ew. (...) o powierzchni 0,0112 ha, o nr ew. (...) o powierzchni 0,0117 ha w granicach określonych na mapie sporządzonej przez geodetę uprawnionego B. K. (1) przyjętej do ewidencji materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego Starosty (...) za nr (...), objętej Aktem Własności Ziemi (...), przysługujący współwłaścicielom nieruchomości za wyjątkiem S. S. (1), przez zasiedzenie z dniem 26 sierpnia 2013 r.;

6. stwierdził, że uczestnik postępowania P. Ż. nabył udział 6\7 w nieruchomości położonej we wsi C., gm. D., obręb (...) C., stanowiącej działkę o nr ew. (...) o powierzchni 0,0169 ha, o nr ew. (...) o powierzchni 0,0144 ha, o nr ew. (...) o powierzchni 0,0127 ha, o nr ew. (...) o powierzchni 0,0126 ha w granicach określonych na mapie sporządzonej przez geodetę uprawnionego B. K. (1) przyjętej do ewidencji materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego Starosty (...) za nr (...), objętej Aktem Własności Ziemi (...), przysługujący współwłaścicielom nieruchomości za wyjątkiem S. S. (1), przez zasiedzenie z dniem 26 sierpnia 2013 r.;

7. stwierdził, że uczestnik postępowania M. B. nabył udział 6\7 w nieruchomości położonej we wsi C., gm. D., obręb (...) C., stanowiącej działkę o nr ew. (...) o powierzchni 0,0009 ha, o nr ew. (...) o powierzchni 0,0006 ha, o nr ew. (...) o powierzchni 0,0006 ha, o nr ew. (...) o powierzchni 0,0007 ha, objętej Aktem Własności Ziemi (...), przysługujący współwłaścicielom nieruchomości za wyjątkiem S. S. (1), przez zasiedzenie z dniem 26 sierpnia 2013 r.;

8. w pozostałym zakresie wniosek oddalił oraz w punkcie 9. zasądził od wnioskodawcy na rzecz M. Z. kwotę 17 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym zastępstwa prawnego.

Sąd Rejonowy ustalił, iż B. S. i S. S. (2) na podstawie art. 1 ust. 1, ust. 2, art. 5 i 12 ustawy z dnia 26 października 1971 r. o uregulowaniu własności gospodarstw rolnych stali się z mocy prawa właścicielami nieruchomości oznaczonych w ewidencji gruntów wsi S., gmina D. jako działki o nr ew. (...) o łącznej pow. 2,36 ha; wsi C. oznaczonych w ewidencji gruntów wsi C. jako działki o nr ew. (...) o łącznej pow. 5,02 ha. Nieruchomości położone we wsi C. zostały podzielone: działka nr ew. (...) na działki o nr ew. (...) (w 1994 r.); działka nr ew. (...) na działki o nr ew. (...); działka nr ew. (...) na działki o nr ew. (...); działka nr ew. (...) na działki o nr ew. (...); działka nr ew. (...) została podzielona na działki o nr ew. (...). Podział działek o nr ew. (...) nastąpił w 1991 r. S. S. (2) zmarła dnia 4 marca 1979 r., a B. S. zmarł dnia 26 sierpnia 1983 r. Postanowieniem z dnia 12 grudnia 1990 r. Sąd Rejonowy w Wyszku (sygn. akt I Ns 646/90) stwierdził, że spadek po S. S. (2) na podstawie ustawy nabyli, łącznie z udziałem w gospodarstwie rolnym, mąż B. S. w 7/28 części, syn S. S. (1) w 3/28 części, córka A. W. w 3/28 części, córka Z. P. w 3/28 części, syn F. S. w 3/28 części, córka E. K. (1) w 3/28 części, córka M. Z. w 3/28 części, syn J. S. (1) w 3/28 części. Spadek po B. S. na podstawie ustawy, łącznie z udziałem w gospodarstwie rolnym, nabyli syn S. S. (1) 1/7 części, syn J. S. (1) w 1/7 części, syn F. S. w 1/7 części, córka Z. P. w 1/7 części, córka E. K. (1) w 1/7 części, córka M. Z. w 1/7 części, córka A. W. w 1/7 części. Z. P. zmarła w 2000 r., jej następcą prawnym jest córka B. F.. F. S. zmarł dnia 30 października 2005 r., jego

następcami prawnymi jest rodzeństwo S. S. (1), J. S. (1), E. K. (1), M. Z., A. W. oraz siostrzenica B. F.. Gospodarstwo S. i B. S. miało pow. 7,38 ha z czego 3 ha stanowiły grunty orne, pozostałe to łąki i pastwiska. Gospodarstwem do chwili swojej śmierci zajmował się i władał B. S. z pomocą dzieci, które po śmierci matki były także jego współwłaścicielami po 3\56 części. Do 1983 r. podatki płacił w całości B. S.. B. i S. S. (2) żadnemu z dzieci nie przekazali gospodarstwa rolnego. S. S. (1) ożenił się z J. S. (2) z domu K. dnia 27 kwietnia 1974 r., rodzice pozwolili mu pobudować na ich nieruchomości budynek mieszkalny. Decyzją z dnia 12 września 1978 r. S. S. (1) otrzymał pozwolenie na budowę budynku mieszkalnego (...). W 1978 r. M. i K. K. (2) wraz z J. i Z. F. nabyli od B. S. nieruchomość położoną we wsi C., gm. D., obręb (...) C., stanowiącą obecnie działkę o nr ew. (...) o pow. 0,0137 ha objętą Aktem Własności Ziemi (...). Ponadto nabyli dodatkowo nieruchomości od innych osób, które łącznie zagospodarowali z chwilą ich ogrodzenia. Z nieruchomości korzystają wspólnie, nie jest ona podzielona. W stosunku do przedmiotowej nieruchomości nie było sporów granicznych, roszczeń osób trzecich, ani roszczeń ze strony właścicieli nieruchomości rodziny S.. M. K. (2) zmarł dnia 16 sierpnia 2013 r., jego następcami prawnymi są H. S. i A. K.. W 1980 r. B. S. sprzedał D. B. i J. B. działkę, która obecnie odpowiada działce o nr ew. (...) o pow. 0,0137 ha położoną we wsi C., gm. D. obręb (...) C., objętą Aktem Własności Ziemi (...). Działka ta stanowi część nieruchomości D. B. i J. B., jest ogrodzona. Małżonkowie B. pobudowali na nieruchomości komórkę, później domek letniskowy, posadzili drzewa, krzewy owocowe. Obecnie zasiany jest trawnik i rosną kwiaty. Właściciele nieruchomości (rodzina S.) stanowiącej obecnie działkę o nr ew. (...) nie zgłaszali żadnych żądań w stosunku do małżonków B.. Nie było także sporów granicznych, ani roszczeń osób trzecich, nie toczyły się także sprawy o wydanie nieruchomości. Po śmierci B. S. gospodarstwo rolne przejął i objął w swoje władanie S. S. (1). Na gospodarstwie pracował także F. S.. Decyzje podejmował S. S. (1), opłacał podatki. Na dzień 2 marca 2010 r. brak było zaległości podatkowych co do nieruchomości położonych w we wsi C.. Po objęciu gospodarstwa rolnego S. S. (1) miał spłacić rodzeństwo, sprzedał część działek bez zachowania formy aktu notarialnego, tj.

- dnia 27 stycznia 1985 r. W. B. część działki o nr ew. (...) o pow. 150 m⁽²⁾. Dnia 6 listopada 1993 r. złożył oświadczenie, że wyraża zgodę na dokonanie czynności notarialnych bez jego udziału, że zobowiązuje się do przystąpienia do aktu notarialnego niezwłocznie po uregulowaniu spraw spadkowych. Umową kupna sprzedaży wraz z umową przeniesienia posiadania sporządzoną w formie aktu notarialnego dnia 5 czerwca 1996 r. rep. (...) I. B. sprzedała nieruchomości, których była właścicielką oraz przeniosła nieodpłatnie posiadanie samoistne działki gruntu stanowiącej część działki o nr ew. (...) o łącznej pow. 150 m⁽²⁾ na rzecz T. R.. Wydanie nieruchomości nastąpiło 5 czerwca 1996 r., część działki, która została określona jako działka o nr ew. (...) stanowiła faktycznie część działki (...), a aktualnie jest to działka o nr ew. (...);
- w 1988 r. A. C. nieruchomość stanowiącą aktualnie działki o nr ew. (...) o pow. 0,0127 ha, o nr ew. (...) o pow. 0,0112 ha, o nr ew. (...) o pow. 0,0103 ha oraz o nr ew. (...) o pow. 0,0109 ha objęte Aktem Własności Ziemi (...). A. C. na nieruchomości pobudował domek letniskowy, ogrodził ją, posadził drzewa. W stosunku do przedmiotowej nieruchomości nie było sporów granicznych ani roszczeń osób trzecich. Nie były też zgłaszane roszczenia ze strony rodziny S.;
- w 1988 r. M. K. (1) nieruchomość stanowiącą aktualnie działki o nr ew. (...) o pow. 0,0136 ha, o nr ew. (...) o pow. 0,0121 ha, o nr ew. (...) o pow. 0,0112 ha oraz o nr ew. (...) o pow. 0,0117 ha objęte Aktem Własności Ziemi (...). Nieruchomości M. K. (1) ogrodziła, posadziła 100 drzew, wybudowała domek letniskowy, doprowadziła elektryczność. W stosunku do nieruchomości nie było roszczeń osób trzecich, ani ze strony rodziny S.. Nie było także sporów granicznych;
- w 1988 r. P. Ż. nieruchomość stanowiącą aktualnie działki o nr ew. (...) o pow. 0,0169 ha, o nr ew. (...) o pow. 0,0144 ha, o nr ew. (...) o pow. 0,0127 ha, o nr ew. (...) o pow. 0,0126 ha objęte Aktem Własności Ziemi (...). P. Ż. ogrodził działkę, zagospodarował ją, posadził na niej drzewa, postawił domek letniskowy;
- 14 maja 1991 r. B. K. (2) nieruchomość stanowiącą działkę rekreacyjną o nr ew. (...) o pow. 561,70 m⁽²⁾. Ponadto oświadczył, że wyraża zgodę na notarialne odpisanie działki z wyłączeniem jego osoby, przy czym przystąpi do aktu notarialnego z chwilą uregulowania własnych spraw spadkowych. Działkę o nr ew. (...) B.

K. (2) sprzedała I. B. – już jako ogrodzoną. Na części działek, których B. K. (2) była właścicielką stał domek letniskowy, doprowadzono elektryczność, wywiercono studnię. I. B. posadziła drzewa, zrobiła trawniki. Obecnie przedmiotową nieruchomość użytkuje syn I. B., M. B.. Posiadana przez M. B. nieruchomość składa się z działek o nr ew. (...) o pow. 0,0009 ha, o nr ew. (...) o pow. 0,0006 ha, o nr ew. (...) o pow. 0,0006 ha, o nr ew. (...) o pow. 0,0007 ha objęte Aktem Własności Ziemi (...). W stosunku do przedmiotowej nieruchomości nie było sporów granicznych ani roszczeń osób trzecich. Nie były także zgłaszane roszczenia ze strony rodziny S..

Sprzedana przez S. S. (1) część gruntu określona jako działka o nr ew. (...) stanowiła faktycznie część innych działek, a aktualnie jest to działka o nr ew. (...).

Apelację od orzeczenia Sądu Rejonowego w dniu 23 lipca 2015 r. wniósł S. S. (1), zaskarżając postanowienie w punkcie 8. i 9., zarzucając naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. przez dokonanie oceny dowodów w sposób niewszechstronny, sprzeczny z zasadami do świadczenia życiowego i błędne stwierdzenie, iż: do śmierci przedmiotowym gospodarstwem rolnym zajmował się i władał B. S. a wnioskodawca przejął gospodarstwo po śmierci ojca; B. i S. S. (2) żadnemu z dzieci nie przekazali gospodarstwa rolnego; dzieci rolników jedynie pomagały w gospodarstwie; niesłuszne odmówienie wiarygodności zeznaniom wnioskodawcy; błędne przyjęcie, iż miał on także własne gospodarstwo rolne; błędną ocenę wiarygodności zeznań E. K. (2) i uznanie ich za niewiarygodne; oparcie ustaleń faktycznych w całości na zeznaniach uczestników mimo, że są one niespójne ze sobą oraz niespójne wewnętrznie i stąd nie powinny stanowić podstawy ustalania stanu faktycznego; art. 175 k.c. w zw. z art. 123 § 1 pkt 1 k.c. poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że fakt wystąpienia z wnioskiem o dział spadku, przez jednego współwłaściciela powoduje przerwanie biegu zasiedzenia wobec całości rzeczy podczas, gdy może przerwać bieg zasiedzenia tylko co do udziału w rzeczy przypadającemu współwłaścicielowi, który wystąpił o dział spadku i tym samym okazał zainteresowanie własnością rzeczy. Skarżący wniósł o zmianę postanowienia w części objętej punktem 8 poprzez stwierdzenie nabycia z dniem 12.09.2008 r. przez S. i J. S. (2) przez zasiedzenie nieruchomości obejmujących działki gruntu oznaczone (...) położonych w woj. (...) pow. (...), jedn. ew. (...) D. obr. (...) C., o pow. 4.7987 ha, objętych aktem własności ziemi nr (...) w części, w której nie są właścicielami oraz zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy zważył, iż zrekonstruowany przez Sąd I Instancji, w oparciu o przedstawione w toku postępowania dowody, stan faktyczny jest w pełni prawidłowy, zatem dokonane przez Sąd Rejonowy ustalenia należało zaaprobować i uczynić podstawą rozstrzygnięcia.

W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy prawidłowo dokonał wyboru reżimu prawnego, determinującego zarówno warunki jak i długość okresu posiadania samoistnego, koniecznego do nabycia prawa własności nieruchomości w drodze zasiedzenia. Nie doszło jednak, wbrew twierdzeniom apelacji, do naruszenia art. 175 k.c. Skarżący zarzucił, że fakt wystąpienia z wnioskiem o dział spadku przez jednego współwłaściciela nie powodował przerwania biegu zasiedzenia wobec całości rzeczy, bowiem mógł przerwać bieg zasiedzenia tylko co do udziału w rzeczy przypadającemu współwłaścicielowi, który wystąpił o dział spadku i okazał zainteresowanie własnością rzeczy. Z treści art. 175 k.p.c. wynika, że do biegu zasiedzenia stosuje się odpowiednio przepisy o biegu przedawnienia roszczeń. Zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 14 kwietnia 2016 r., sygn. akt II CSK 515/15 czynność wymieniona w art. 123 § 1 pkt 1 k.c. może przerwać bieg zasiedzenia tylko w stosunku do konkretnej osoby, przeciwko której była skierowana. Jednakże błędnie wywodzi skarżący, że przerwanie biegu winno nastąpić także w stosunku do J. S. (2). Wskazania wymaga bowiem, że wnioskodawca nie twierdził, iż przedmiotową nieruchomość posiadał samoistnie wraz z żoną, wszelkie argumenty koncentrujące się wokół posiadania dotyczyły bowiem jedynie S. S. (1). Wprawdzie doszło do modyfikacji żądania, bowiem na rozprawie w dniu 17 listopada 2010 r. wnioskodawca zmodyfikował wniosek w ten sposób, że wniósł o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości objętej wnioskiem przez zasiedzenie na rzecz wnioskodawcy S. S. (1) i żony J. S. (2). Jednakże w toku postępowania nie wykazywano posiadania samoistnego żony wnioskodawcy, nie podnoszono argumentów w zakresie dokonywanych przez nią czynności właścicielskich na

nieruchomości, a sama J. S. (2) – składając zeznania na terminie rozprawy w dniu 17 listopada 2010 r. wskazała jedynie, że pracowała na gospodarstwie, ale nie wskazywała, aby nieruchomość tą traktowała z wolą władania nią we własnym imieniu. Skoro w toku postępowania nie dowodzono, że J. S. (2) była posiadaczem samoistnym nieruchomości, w stosunku do niej nie biegł termin do jej zasiedzenia, a zatem nie mógł on ulec przerwaniu. Sąd Rejonowy właściwie przyjął, iż przedstawiony przez wnioskodawcę materiał dowodowy nie uprawnia do stwierdzenia, iż był wraz z żoną samoistnym posiadaczem nieruchomości przez wymagany okres 30 lat. Tym samym wnioskujący nie wykazał spełnienia przesłanek samoistności posiadania, wobec czego niezasadnym było zastosowanie w niniejszej sprawie art. 172 k.c.

W ocenie Sądu Okręgowego - Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy i szczegółowo uzasadnił, na jakich dowodach oparł swoje ustalenia faktyczne i dlaczego dowodom tym dał wiarę. Sąd Rejonowy nie naruszył zatem zasady swobodnej oceny dowodów wyrażonej w art. 233 § 1 k.p.c. Należy w tym miejscu podkreślić, że skuteczne postawienie zarzutu naruszenia przepisu art. 233 § 1 k.p.c. wymaga wykazania, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, nie jest natomiast wystarczające przekonanie o innej niż przyjął sąd wadze poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena sądu. Jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Wbrew twierdzeniom skarżącego, trafnie dokonano oceny zeznań świadków i wnioskodawcy. Nawet jeśli przyjąć, iż Sąd Rejonowy zbyt wielką wagę przyłożył do ich treści, podkreślając ich jednoznaczność, to kwestia ta pozostaje bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie. Przede wszystkim nie ulega wątpliwości, że brak było samoistności posiadania nieruchomości przez wnioskodawcę w okresie od roku 1978 r. do dnia śmierci B. S.. W toku postępowania nie przedstawiono bowiem w tym zakresie żadnych dowodów. Skarżący nie wykazał, aby B. i S. S. (2) któremukolwiek z dzieci przekazali gospodarstwo rolne przed śmiercią, ani też aby czynności wykonywane przez ich dzieci na terenie gospodarstwa nie stanowiły pomocy, a czynności właścicielskie. Podkreślić należy, że samo uzyskanie pozwolenia na budowę nie stanowi o samoistności posiadania. Zgodnie bowiem z zasadami doświadczenia życiowego, wyrażenie zgody przez rodziców na pobudowanie na nieruchomości budynku przez ich dziecko, nie stanowi o objęciu nieruchomości w posiadanie przez wnioskodawcę. Nie ulega bowiem wątpliwości, że rodzice wnioskodawcy dysponowali różnorodnymi, formalnymi środkami umożliwiającymi ich synowi objęcie nieruchomości w posiadanie, zatem gdyby ich zamiarem było wyzbycie się własności na jego rzecz – uczyniliby to w innej formie, niż jedynie wyrażenie zgody na pobudowanie się na przedmiotowej nieruchomości. Ponadto podkreślić należy, że w 1978 r. doszło do nabycia przez M. i K. K. (2) wraz z J. i Z. F. od B. S. nieruchomości położonej we wsi C., gm. D., obręb (...) C., stanowiącą działkę o nr ew. (...) o pow. 0,0137 ha objętą Aktem Własności Ziemi (...), co przyznał sam wnioskodawca na terminie rozprawy w dniu 4 lipca 2011 r. Tym samym nie sposób uznać, że w okresie tym posiadał on nieruchomość samoistnie, skoro do sprzedaży działki doszło na skutek czynności podejmowanych przez B. S., jako władającego nieruchomością. Wobec powyższego, trafnie ustalił Sąd Rejonowy, że rodzice wnioskodawcy do swojej śmierci byli właścicielami przedmiotowej nieruchomości, a wnioskodawca dopiero od roku 1983 posiadał ją samoistnie. Sąd Rejonowy prawidłowo dokonał oceny wiarygodności mocy dowodów przeprowadzonych z zeznań wnioskodawcy, uczestników i świadków, na podstawie własnego przekonania powziętego w wyniku bezpośredniego z nimi zetknięcia. W apelacji skarżący nie wykazał, aby Sąd Rejonowy z materiału dowodowego wyprowadził wnioski niepoprawne logicznie, niezgodne z doświadczeniem życiowym. Zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego z dnia 8 sierpnia 1967 r. (sygn. akt I CR 58/67) ocena zeznań świadków nie może ograniczać się do niektórych tylko przesłanek, jak np. cech charakteru lub rodzaju stosunków łączących świadka ze stroną, lecz powinna także opierać się na zestawieniu treści zeznań z pozostałymi dowodami, naświetlającymi sporne okoliczności w sposób odmienny i na dokonaniu prawidłowego wyboru po rozważeniu wynikłych sprzeczności w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego. Sąd Rejonowy prawidłowo dokonał oceny wiarygodności mocy dowodów przeprowadzonych z zeznań, a ocena ta odpowiada regułom logicznego rozumowania wyrażającym formalne schematy powiązań między podstawami wnioskowania i wnioskami oraz uwzględnia zasady doświadczenia życiowego wyznaczające stopień prawdopodobieństwa ich występowania w danej sytuacji. Reasumując, w okresie od 1978 r. do dnia śmierci B. S. brak było woli wnioskującego o zasiedzenie zawładnięcia nieruchomości dla siebie. Szereg dokonywanych przez niego zachowań ma charakter ambiwalentny - wykluczając możliwość przyjęcia, że chciał

na pozbawić własności swoich rodziców za ich życia, a zatem wykluczona jest możliwość uznania tego stanu za świadczący o posiadaniu samoistnym.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oddalił apelację wnioskodawcy. Sąd oddalił wniosek skarżącego o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego, mając na uwadze, iż apelacja została oddalona. Co więcej, brak było podstaw do odstąpienia od ogólnej reguły zawartej w art. 520 § 1 k.p.c. wskazującej, iż każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

Mariusz Jabłoński Beata Janiszewska Małgorzata Balcerak-Tkacz